

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Mediaset ja pot comprar el 40% de 8TV i gestionar-li la publicitat

El CAC i la CNMC donen el vistiplau a l'operació amb què el canal vol sortir de pèrdues

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

El Grupo Godó ja no té cap obstacle administratiu per vendre el 40% de 8TV a Mediaset. El ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) va aprovar ahir l'operació per unanimitat. El dia anterior, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC) hi donava també el seu aval. D'aquesta manera, els dos grups poden tancar la compravenda –de la qual no han fet públic l'import– quan vulguin.

L'entrada de Mediaset (Telecinco, Cuatro...) a 8TV va més enllà de la transmissió d'accions. El canal privat català es posa a les mans del gegant espanyol perquè resolgui l'assignatura pendent de la publicitat. 8TV és encara deficitària i es creu que l'aliança li permetrà aconseguir uns ingressos rellevants d'anunciant de Madrid als quals té difícil accés directe. En canvi, Mediaset sí que té bona relació amb les grans firmes, en controlar prop d'un 45% del mercat publicitari televisiu espanyol.

El 40% de les accions permetran a Mediaset prendre decisions operatives sobre el canal català. Una de les conseqüències previsible és que podrà col·locar part de la seva producció a 8TV o obrir finestres en català d'algun dels drets esportius que controla, com ara les motos.

De l'Orfeo a Mediaset

La llicència en joc ha tingut una vida atzarosa. La concessió es va fer el 2003, a les acaballes del govern Pujol, a Emissions Digitals de Catalunya, una societat de la qual el Grupo Godó tenia el 62,5% a través de Catalunya Comunicació SL. També hi havia el grup 100% Comunicació (amb un 20%), Tradia (filial *teleco* d'Abertis, amb un 10%), Catalana de Televisió 2003 (una SL amb diversos empresaris, que sumaven un 10%) i l'Orfeo Català (2,5%). La presència de l'Orfeo en l'accionariat era una compensació pel fet que era una llicència seva –que no tenien activa, més enllà d'una carta d'ajust– la que es reconvertiria en el primer canal del multiplex privat (és a dir, en 8TV, que es deia CityTV en la seva encarnació prèvia). Al concurs s'hi va presentar també Mediapro.

Paolo Vasile, conseller delegat de Mediaset, el grup que adquirirà el 40% de les accions de 8TV. EFE

Una de les societats des de les quals es va impulsar 8TV va ser TVCAT SL, filial de Catalunya Comunicació, del Grupo Godó. El seu president, des de l'any 2000 –tres anys abans de la concessió– i fins al 2007, va ser Fèlix Millet. L'editor Javier Godó el va contactar per proposar-li de muntar junts el canal: l'un aportaria la llicència i l'altre el múscul financer. El vicepresident del Barça Carles Vilarrubí també va participar, com a soci i membre del consell d'administració, en la posada en marxa del canal.

Però amb els anys (i les pèrdues econòmiques) cal anar fent ampliacions de capital. El Grupo Godó va perdre socis pel camí i acaba posseint el 100% del capital de l'empresa. Tanmateix, no totes les sortides seran traumàtiques. “Quan vaig vendre la part de l'Orfeo vaig guanyar uns trenta milions de pessetes.

Bé, jo no, l'Orfeo”, declara Millet anys després, en una nova mostra de la tendència de l'exgestor del Palau a confondre comptabilitat personal i professional.

Més enllà dels avatars accionarials, repassar el veredict del concurs permet constatar la gran distància entre el que es pretenia el 2003 i el que, dotze anys més tard, s'ha aconseguit. La concessió es va fer per a un projecte que preveia la creació de quatre canals: City TV, Vida (estils, salut, gastronomia...), Parc (infantil) i Black (música i cultura, adreçat als joves). A l'hora de la veritat, només s'ha consolidat un canal i la resta de l'espai radioelèctric s'ha relogat a altres operadors, com el FC Barcelona. O, des d'aquest any, TV3, que fa servir part d'aquest multiplex públic de gestió privada –amb un cost d'1,8 milions d'euros– per poder seguir oferint el

La cadena estrena avui 'Encantats', un 'talent' musical

Qualificada per la cadena com “una de les apostes més importants de 8TV dels últims anys”, avui arriba el programa *Encantats* (22.30 h). Aquest *talent show* ofereix a sis autors novells l'oportunitat de convertir una idea de cançó en un tema completament arranjat i produït, que podran regalar a la persona que els va inspirar. El programa, de la productora Brutal Media –responsables d'espais com *El foraster*, a TV3–, té com a membres del jurat el músic Manu Guix, la cantant Roser i el presentador Rocco Steinhäuser.

seu canal en HD (ja que l'Estat va eliminar un dels dos multiplexs de la Corporació).

També la qüestió de la llengua ha resultat polèmica. “Emissions Digitals de Catalunya es compromet a emetre en llengua catalana un 100% de la seva producció pròpia”, explicava la Generalitat en justificar la concessió. Això va trigar un temps a ser així. El programa *Aruscitys*, per exemple, tenia el castellà com a primera llengua, però la cadena mai va rebre una amonestació oficial –sí tocs d'alerta oficiosos– pel fet d'incomplir aquests compromisos. L'entrada ara de Mediaset tornarà a posar a prova la clàusula. 8TV pot oferir sèries i films en castellà, com fa habitualment, perquè són producció aliena. Però si Telecinco hi aporta continguts propis haurà de fer-ho en català, si vol complir aquest compromís de la concessió. —

LA BANDERA

Espanya ens estima

En un país com el nostre, sotmès constantment a tota mena de vexacions, manipulacions i rebaixes nacionals i lingüístiques, s'ha acabat substituint molt alegrement la bandera –cada nació té la seva– per la senyera. Cal recordar una vegada més que la senyera és l'enseny dels orfeons, i el vibrant *El cant de la senyera* és l'himne de l'Orfeó Català, que va escriure Joan Maragall i va musicar Lluís Millet.

L'error de dir senyera en lloc de bandera arrenca dels fets del Palau de la Música Catalana que es van

produir el dia de l'homenatge al poeta Joan Maragall, quan el censor va prohibir *El cant de la senyera* creient-se –per ignorància– que era l'himne de Catalunya. És evident que la bandera catalana fa por i respecte als espanyolistes, en canvi, la senyera la veuen com una bandereta regional folklòrica i insignificant. Espanya ens estima.

Jordi Pausas

Pintor.
París

► 21 Mayo, 2015

El salón cerrará sus puertas el viernes. /Elena Ramón

Análisis

El negocio exterior
marca la nueva
edición de
Construmat P3

► 21 Mayo, 2015

BBB-CONSTRUMAT/ EL CERTAMEN OFRECE PRODUCTOS HASTA HACE POCO INIMAGINABLES PARA ADAPTARSE A LAS NUEVAS NECESIDADES DE LOS CLIENTES.

El sector de la construcción renace para afrontar un nuevo ciclo

ANÁLISIS

por Alberto Muntañola

El certamen Beyond Building Barcelona (BBB)-Construmat, que se celebra hasta mañana en el recinto ferial de Gran Vía se sustenta en cuatro pilares temáticos –la innovación, el diseño, la sostenibilidad y la rehabilitación–, con el objetivo de impulsar la adaptación del sector de la construcción a la nueva coyuntura. La propuesta es clara: facilitar a las empresas españolas de la industria de la construcción, especialmente a las pequeñas y medianas, la posibilidad

El impulso a la internacionalización de las empresas es uno de los ejes del certamen

de acceder a los mercados internacionales con el objetivo de compensar la debilidad del mercado interior. Además, a través del Foro Contract, se presentan a las empresas expositoras un total de 170 proyectos en el exterior con una inversión potencial de 30.000 millones de euros.

Construmat también apuesta por la rehabilitación y la eficiencia ener-

gética como instrumentos para reactivar el mercado nacional, en el que un 60% del parque de viviendas fue construido antes de 1980. Estos datos dejan entrever grandes oportunidades de negocio para empresas como Knauf, que ofrece soluciones ecoeficientes contra el frío, el calor y el ruido, en favor del confort y del ahorro energético, mejorando, de esta forma, la calidad del aire interior.

Graf también apuesta por soluciones ecológicas; la firma de origen alemán ha desarrollado un sistema para la recogida y utilización del agua de lluvia. Su objetivo en la feria es conse-

Elena Ramón

Varias personas observan los nuevos modelos de cerámica.

guir prescriptores, porque, según explica uno de sus trabajadores, “se trata de un producto que al principio genera desconfianza por su inviabilidad; por eso es importante que los clientes se sientan respaldados por campañas de publicidad, entre otras cosas”.

Por otro lado, empresas como Glassur, especializada en vidrios cortafuegos, aprovechan el certamen para firmar nuevos contratos. Su producto ha sido utilizado en edificios tan emblemáticos como el Palau de la Música Catalana o el Pabellón Naval de Sevilla.

▶ 21 Mayo, 2015

AGENDA

Si voleu publicar una activitat en aquesta pàgina o a l'agenda digital de La Vanguardia, entreu i creeu el vostre compte a: www.lavanguardia.com/agenda

Barcelona ciutat

Festival de cinema d'animació Non-Stop. Curtmetratges a competició. Institut Francès de Barcelona. Moia, 8 (17 i 18.30 hores). 2 euros.

La responsabilidad de proteger: ¿Cuál es el papel de la diplomacia parlamentaria? Conferència a càrrec de Stelios Stavridis, investigador del Grupo de Investigación sobre Gobernanza Mundial y Unión Europea, de la Universidad de Zaragoza. Institut Europeu de la Mediterrània (IE-Med). Girona, 20 (18.30 hores).

Els remeis 0-12 d'en Ramí Remeis, nens sans, pares felços. Presentació d'aquest llibre d'Albert Rami, en el qual explica alternatives naturals i efectives per a moltes de les malalties i molèsties que tindran els seus fills i, a més, econòmiques. Sala Àmbit Cultural El Corte Inglés de Portal de l'Àngel (19 hores).

Estònia: ahir i avui. Xerrada a càrrec de Josep Lluís Rovira, cònsol d'Estònia, i d'Octavi Mallorquí, historiador. Biblioteca Pública Arús. Passeig de Sant Joan, 26 (19 hores).

El model productiu, Catalunya versus País Basc. Conferència a càrrec d'Alfred Pastor, professor de l'IESE Business School, i Miquel Puig Raposo, doctor en economia. Modera l'acte Josep M. Vegara, col·legiat d'honor del CEC. Presenta Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes. Col·legi d'Economistes de Catalunya. Plaça Gal·la Plàcidia, 32 (19 hores).

Xamanisme i Ayahuasca a l'Amazònia. Conferència a càrrec de Josep M. Ferrigla. Llibreria Altair. Gran Via de les Corts Catalanes, 616 (19 hores).

Els homes i les dones que tenen por del micro. Presentació d'aquest llibre de Ramon Miravittles, per Jordi Muntanya, rector de la Universitat de Vic, Montse Ayats, escriptora. i l'autor. Llibreria Documenta. Pau Claris, 144 (19 hores).

Bullets over Broadway (Balas sobre Broadway). Projectió d'aquesta

BCN216: CASABLANCAS
L'Auditori de Barcelona
Carrer de Lepant, 150
20.30 h. 7€
www.auditori.cat

El grup instrumental bcn216 presenta un concert monogràfic de Benet Casablanças, compositor que ha estat resident de L'Auditori durant els darrers dos anys, de qui s'interpretaran tres obres per a sextet—"Epigrames", "Set haikus" i "Sis glosses sobre textos de Cees Nooteboom"—i el concert per a clarinet i ensemble "Dove of peace. Hommage to Picasso".

Concert i comiat a Casablanças

MARIA TARRAGÓ
Barcelona

Benet Casablanças culmina la seva residència de dos anys a L'Auditori. Aquesta etapa com a resident que va iniciar la temporada 2013-14

na i Nacional de Catalunya (OBC) sota la direcció del nou titular de la formació, Kazushi Ono, a la Sala Pau Casals.

Casablanças, guardonat, entre d'altres, amb el premi Nacional de la Generalitat de Catalunya 2007 i el premi Nacional de Composició del

obres de Casablanças que inclouen tres obres per a sextet: *Epigrames* (1990), *Set haikus* (2015, estrena mundial) i *Sis glosses sobre textos de Cees Nooteboom* (2010). També es podrà gaudir del concert per a clarinet i ensemble *Dove of peace. Hommage to Picasso*

GEMMA MIRALDA / ARXIU

Benet Casablanças acomiada la residència a L'Auditori amb un concert monogràfic

ha suposat la programació de 20 obres, 14 concerts, xerrades i converses; una selecció de 8 pel·lícules a la Filmoteca de Catalunya i un seminari i classe magistral a l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc).

Entre la vintena d'obres i els 14 concerts programats al llarg d'aquestes dues temporades, destaca l'encàrrec de l'Orquestra Simfònica de Barcelo-

Ministeri de Cultura 2013, ha ofert una visió transversal del compositor resident a nivell ar-

tístic, humà i cinematogràfic que durant la temporada 2015-16 es completarà amb l'edició d'un llibre i d'una producció discogràfica.

Amb motiu al seu comiat, el grup instrumental bcn216, sota la direcció de Francesc Prats, interpretarà avui sis

(2010) i de l'obra *Dance, song and celebration. Homenatge a Xavier Montsalvatge* (2012), estrena nacional.

El nou compositor resident de L'Auditori durant les dues properes temporades serà Héctor Parra, en una residència compartida amb el Palau de la Música. L'Auditori tractarà l'obra de Parra en diversos àmbits, des de la música simfònica, la música de cambra i la programació de les Sampler Sèries. ●

pel·lícula de Woody Allen (Estats Units, 1994).

Centre civí Fort Pienc. Plaça Fort Pienc, 4-5 (19.30 hores). Gratuït.

Desfent tòpics sobre els jueus. Dins el cicle Diàlegs de Pedralbes, debat entre Manuel Forcano i Vicenç Villatoro. Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Baixada del Monestir, 9 (19.30 hores). Gratuït.

Dijous de Jazz. El bateria Anton Jarl acompanyat d'Albert Bover, piano, Vicente Macian, saxo, i Tom Warburton, contrabaix, interpreten repertori de John Coltrane. 10 euros. Arte. Muntaner, 83 (20 hores).

Música i cervell. Xerrada - concert presentada per l'Associació Neuromusical Barcelona. La neurocientífica Sofia Seinfeld i el pianista Rafael Balmaseda discutiran alguns dels efectes de la pràctica del piano sobre l'activitat cerebral i ho il·lustraran amb la interpretació de peces de piano de Bach i Chopin. Gratuït.

Centre civí Urgell. Comte d'Urgell, 145-147 (20 hores).

Non ti scordar di me. Viatge pel barroc italià amb les àries barroques més conegudes dels segles XVII i XVIII, a càrrec de José Antonio Navarro, tenor, i Jorge Voronovitsky, piano. CC Pere Pruna. Ganduxer, 130 (20 h).

Dijous bruts. Francesc Ovi conversa amb l'artista convidat, Quèlic Berga. La Casa de la Paraula. Rosselló, 154 (20 hores).

Música>BCN. Viatge a través del jazz manouche. Swingcaló fa un recorregut des de les velles melodies klezmer fins a la milonga argentina. Centre cultural Albareda. Albareda, 22-24 (20.30 hores). Gratuït.

elravalésteteatre 2015. La Cia. Comandó Teatre representa Emociones. Centre civí Drassanes. Nou de la Rambla, 43 (21 hores). Gratuït.

Festival Dijous Exquisits. Aquest esdeveniment combina arts escèniques i gastronomia, sota la direcció artística de Les Filles Föllén. 35 euros. Espai Erre. Àvila, 124, 2on 2a (21.30 h).

► 21 Mayo, 2015

El mític pianista croat torna al Palau de la mà d'Ibercamera, el cicle en el qual va fer el seu debut barceloní fa tres dècades

El cru Pogorelich

MARICEL CHAVARRÍA
 Barcelona

Geni i figura, Ivo Pogorelich ja no és aquell jove arrogant de look irresistible que tornava boges

les nenes pijas de Barcelona quan fa trenta anys debutava en el Palau de la Música, de la mà del cicle Ibercamera. Aquell jove de rostre vinscontinià, que es va incorporar ràpidament a l'escola d'imatge de Herbert von Karajan i va gestionar amb intel·ligència la seva embravida carrera, la d'un geni turbulent sorgit d'una Europa no menys turbulenta, és avui un artista madur, probablement de similar arrogància –es permet cancel·lar entrevistes a l'últim moment–, res que no justifiqui la seva lucidesa i sentit de la realitat. “Hi ha moments que un se sent fart de si mateix”.

Feia vuit anys que no s'escoltava a Barcelona aquest fenomen de la pianística nascut a Belgrad, de pare croat catòlic i mare sèrbia, que va saltar a la fama quan Martha Argerich va decidir abandonar el jurat del Concurs Chopin de Varsòvia per no haver-li donat el llavors jove intèrpret accés a la ronda final. En plena guerra freda, Moscou volia guanyar, va considerar la reconeguda pianista. El cert és que

Pogorelich, que tenia llavors 22 anys, i s'havia format a la capital russa, era castigat per haver abandonat l'URSS.

L'última vegada que va ser a Barcelona, dèiem, va ser a L'Auditori, en ocasió del primer Festival Internacional de Piano de la

ciutat. Avui (a les 20.30 h) torna amb Ibercamera al Palau de la Música, proveït d'un programa molt audaç, molt ambiciós, que engega amb la fantasia –gairebé sonata– de Liszt *Après une lecture du Dante*, seguida de la *Fantasia en do major* de Schumann, *Petrushka* de Stravinsky i, com a colofó, les *Variacions sobre un tema de Paganini* de Brahms.

Es tracta del mateix programa amb què va tornar al Festival Hall londinenc després de tres lustres d'absència, marcats pels temps difícils per a ell a conseqüència de la guerra dels Balcans. I segons la crítica no va ser del tot un retorn feliç. Londres l'esperava amb els braços oberts, conscient que aquest Pogorelich que es va casar amb la seva mentora, Alice Kezeradze, que va conèixer en els temps en què estudiava a Moscou, mai no s'havia caracteritzat per ser un pianista ortodox. Al contrari: el croat sempre ha estat capaç de mostrar una tècnica brillant alhora que rude. Les seves

idees interpretatives han pogut resultar en molts moments grolleres per a determinat públic. Però això no ha estat mai un problema donada la intel·ligència i el compromís amb què s'ha entregat a la música. Caldrà veure fins a quin punt el d'avui és un altre concert incòmode musicalment.●

ALFONSO BATALLA

Pogorelich no actuava a Barcelona des del 2007

L'artista ofereix un audaç –i discutit– programa que combina Liszt, Schumann, Brahms i Stravinsky

Organista llampant

Cameron Carpenter sembla Skrillex, però a **Xavier Cester** no l'enganya el seu 'look'

MICHAEL HART

Les aparences, més que enganyar, sovint són males conselleres. Qui no conegui el personatge, en veure una foto de Cameron Carpenter pot pensar que estem davant d'una estrella del pop (o de l'EDM): cap rapat pels costats i amb cresta a la part superior, vestits ajustats i llampants, que a vegades deixen veure un cos ben fibrat, sabates o botes lluents. Error, el jove músic nord-americà és tota una figura del món ben formal de la clàssica.

Un cop descobert això, es pot pensar que en una indústria on cada cop preval més la imatge, amb segells que fitxen nous valors per guarnir-los en portades multicolors, com si fossin models, Carpenter deu ser el nou pianista, violinista o tenor de moda. Nou error: nascut el 1981, és organista, format a la prestigiosa Juilliard School de Nova York. Per què va

guarnit així, doncs, si toca l'instrument més venerable, present a esglésies i auditoris?

Es tracta d'un *enfant terrible*, disposat a escandalitzar els puristes amb el seu aspecte extern i el seu fantasiós estil interpretatiu (*flamboyant* seria el terme més precís)? Una resposta massa fàcil, perquè com a tots els músics seriosos —i Carpenter ho és—, cal escoltar-lo amb les orelles netes de prejudicis. Aquesta és la millor manera de gaudir d'un organista imaginatiu, que explota tots els colors de l'instrument en un repertori vast que abraça des de Bach fins a Leonard Cohen o Burt Bacharach passant per arranjaments de tota mena al servei de la seva tècnica espectacular. Perquè donar espectacle no és pas pecat, oi?

Cameron Carpenter actua al Palau de la Música el dt. 26.

Música

UN VIRTUÓS ACTUAL

L'ORGUE SOMNIAT

Després d'una dècada de treball, Carpenter va estrenar l'any passat un orgue digital construït seguint els seus desitjos. Al Palau de la Música tocarà el de la casa.

UN REFERENT

Els comentaris que sol rebre Carpenter no són gaire diferents dels dirigits a un virtuós d'un altre segle, Liszt, autor present al concert junt amb Bach.

► 20 Mayo, 2015

CAS PALAU

Exculpat per prescripció de delictes Jaume Camps (CiU)

■ L'Audiència de Barcelona ha confirmat l'exculpació de l'exdiputat de CiU Jaume Camps, que estava imputat al cas Palau per suposadament haver exercit d'intermediari en el pagament de comissions il·legals a CDC, en considerar que els presumptes delictes pels quals l'acusava la Fiscalia han prescrit. Rebutja així el recurs plantejat per la Fiscalia, que demanava un any i mig de presó per a Camps, i avala la decisió del jutge del cas Palau, que al setembre del 2014 va declarar extingida la seva responsabilitat.

El fiscal acusava Camps – un dels diputats de més pes a CiU de l'etapa Pujol –, d'haver exercit d'intermediari, al costat de l'extresorer de CDC Daniel Osàcar –que segueix imputat–, en el pagament de comissions de Ferrovial a CDC a través del Palau.

Després que el jutge arxivés al setembre de l'any passat la causa contra Camps, el fiscal anticorrupció Emilio Sánchez Ulled ho va recórrer a l'Audiència tot argumentant que el tràfic d'influències s'hauria seguit cometent fins que es va iniciar la causa pel saqueig del Palau.

L'Audiència conclou que el suposat tràfic d'influències s'hauria produït del 1999 al 2009, per la qual cosa, quan es va citar Camps com a imputat el 2013, estaria ja «ineludible i clarament prescrita l'eventual responsabilitat». La sala recorda que el termini de prescripció d'aquest delictes és de tres anys. Així, s'hauria extingit la responsabilitat penal de Camps fins i tot si es confirmés que el 2008 es va reunir amb els saquejadors confessos del Palau, com sosté la Fiscalia que va fer a partir de documents confiscats a Fèlix Millet.

▶ 20 Mayo, 2015

La prescripció desvincula Camps del cas Palau

Jordi Panyella
BARCELONA

Jaume Camps, veteraníssim advocat i històric militant de CDC, no anirà a judici pel cas de l'espoli del Palau. La secció 21 de l'Audiència de Barcelona va fer pública ahir una resolució en què dicta l'arxivament del cas per a què va ser dipu-

tat de CiU al Parlament des del 1980 i durant set legislatures. L'Audiència confirma l'arxivament que en el seu dia va ordenar el jutge instructor del cas i contra el qual va presentar recurs el fiscal Emili Sánchez Ulled, que, en el seu dia, havia demanat un any i mig de presó per a Camps.

L'argument esgrimit és

que el temps transcorregut en la suposada comissió del delictes, que podria arribar fins al 2009, i el moment en què va ser imputat, el 2013, compleixen sobradament els requisits per a la prescripció.

Jaume Camps, que havia estat advocat particular de Fèlix Millet, és acusat pel fiscal d'actuar d'en-

llaç entre l'expresident del Palau i el partit en el qual militava en la trama de suposats pagaments de comissions il·legals de Ferrovial a CDC a través de la institució cultural.

L'arxivament de l'acusació contra Camps deixa el cas Palau enllestit i a punt perquè el jutge instructor el tanqui, si no és que alguns dels acusats per la fiscalia vulguin seguir el camí marcat per la resolució de l'Audiència i presentin un recurs per demanar l'arxivament pels mateixos motius de prescripció. ■

► 20 Mayo, 2015

L'Audiència de Barcelona exculpa Jaume Camps en el cas Palau per prescripció

► Considera que els presumptes delictes que la Fiscalia imputava a l'exdiputat han caducat

EFE | BARCELONA

■ L'Audiència de Barcelona ha confirmat l'exculpació de l'exdiputat de CiU Jaume Camps, imputat en el cas Palau per suposadament exercir d'intermediari en el pagament de comissions il·legals a CDC, en considerar que els fets de què l'acusava la Fiscalia han prescrit. En un acte, l'Audiència de Barcelona rebutja el recurs plantejat per la Fiscalia, que va arribar a demanar un any i mig de presó per a Camps, i avala la decisió del jutge del cas Palau, que al setembre del 2014 va declarar extingida la seva responsabilitat penal en al·legar que els fets dels quals se l'acusaven havien prescrit. El fiscal acusava Camps, un dels diputats

de més pes polític a CiU durant l'etapa de Jordi Pujol al capdavant de la Generalitat, d'haver exercit d'intermediari, al costat de l'extresorer de CDC Daniel Osàcar –que segueix imputat–, en el pagament de comissions de Ferrovial a CDC a través del Palau de la Música. Després que el jutge arxivés al setembre la causa contra Camps per la prescripció, el fiscal anticorrupció Emilio Sánchez Ulled va recórrer a l'Audiència argumentant que el tràfic d'influències que l'imputava a l'històric diputat de CiU s'hauria seguit cometent fins que es va iniciar la causa pel saqueig del Palau.

Per contra, l'Audiència conclou que la suposada activitat de tràfic d'influències s'hauria estès entre els anys 1999-2000 fins al curs 2008-09, per la qual cosa, quan es va citar Camps com a imputat el 2013, estaria «ineludible i clarament prescrita l'eventual responsabilitat penal en què pogués haver incorregut».

JUSTICIA CORRUPCIÓN

Un exdirigente de CiU, fuera del "caso Palau"

[BARCELONA] La Audiencia de Barcelona ha archivado la causa abierta contra el exdiputado de CiU en el Parlament y exdirigente de CDC Jaume Camps por el caso Palau al considerar que el delito de tráfico de influencias del que le acusa la Fiscalía ya ha prescrito. De ese modo, se confirma el auto del juez instructor de la causa del pasado mes de septiembre.

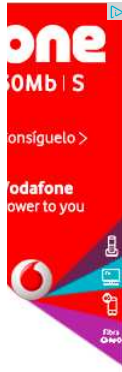
El Alto Tribunal asegura que el delito de tráfico de influen-

cias prescribe a los tres años, según la legislación más favorable al imputado, ya que ahora el plazo es de cinco años. Concretamente, se tiene en cuenta que el último acto delictivo de Camps es de 2008.

El Ministerio Público pedía un año y medio de cárcel para Camps por, presuntamente, negociar las comisiones irregulares entre Ferrovial, CDC y los exdirigentes del Palau Fèlix Millet y Jordi Montull.

Esta web utiliza 'cookies' propias y de terceros para ofrecerte una mejor experiencia y servicio. Al navegar o utilizar nuestros servicios, aceptas el uso que hacemos de las 'cookies'. Sin embargo, puedes cambiar la configuración de 'cookies' en cualquier momento.

[Acepto](#) [Más información](#)

libra 30 Mb
00min. 1GB
Vodafone TV y
línea móvil Gratis!

ÚLTIMA HORA Retrasos de una en los trenes de Rodalies y regionales por una avería

CRÓNICA

Jan Lisiecki, un nuevo fenómeno del piano

El talento canadiense, de 20 años, conquista el Palau con un exigente programa con obras de Bach, Paderewski, Mendelssohn y Chopin

0 7 0

COMENTARIOS 0

CÉSAR LÓPEZ ROSELL / BARCELONA

MIÉRCOLES, 20 DE MAYO DEL 2015 - 16.04 H

¿De niño prodigio a prodigioso? **Jan Lisiecki** (Calgary, 1995) demostró en su debut en el Palau que, a sus 20 años, tiene gloriosas páginas por escribir. Técnicamente superdotado, este pianista canadiense de padres polacos y con aire de adolescente acreditó que no solo es una de las voces en el instrumento a tener en cuenta en los próximos años, en un momento de grandes apariciones como la del sublime ruso Trifonov, sino que la suya tiene una marcada personalidad propia.

Lisiecki debutó, la noche del martes, en Barcelona, y en agosto lo hará en el Festival de Torroella, con un programa muy exigente con piezas de Bach versionadas por Ferruccio Busoni y la 'Partita número 2' del genio del barroco, obras de Paderewski, el 'Rondo capriccioso' de Mendelssohn y nada menos que la integral de los '12 estudios' de Chopin, recientemente grabados en Deutsche Grammophon. El artista exhibió con ellos su singular destreza en la digitación que ha ido forjando en una carrera que empezó a los 9 años tocando como solista de orquestas.

Quizás no le hacía falta ser tan ambicioso en su idea de mostrar una progresión que ya ha paseado por las mejores salas del planeta y junto a grandes orquestas, pero el imberbe talento lejos de sentirse presionado por el reto mostró una madurez poco común a su edad y una energía, frescura, fantasía y espíritu lúdico que conquistaron a una entregada sala hasta el punto de tener que ofrecer como propina un cautivador 'Nocturno' de Chopin.

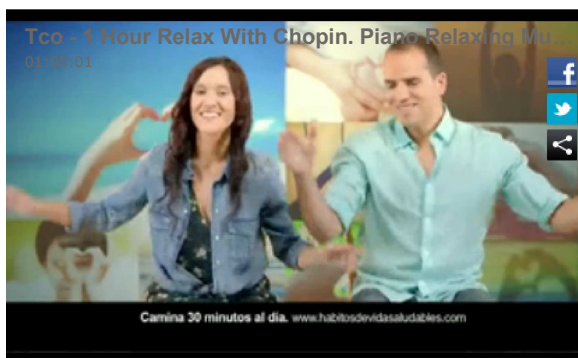
Elegante y minucioso, y sin perder el tiempo en salidas y entradas, Lisiecki despachó el programa con una asombrosa naturalidad, no exenta en Bach de una innecesaria aceleración. Nunca dio la impresión de estar recitando un aprendido discurso musical, sino que siempre mostró la intención de ofrecer una voz personal en la interpretación de las obras, sobre todo en la serie de Chopin. Fenómeno a la vista.

0 7 0

COMENTARIOS 0

MÁS INFORMACIÓN EN VÍDEOS

Videos relacionados con el artículo : Tco - 1 Hour Relax with Chopin. Piano relaxing mi

EN EL PERIÓDICO

Corrupción policial en Nueva York

Matadepera, ciudad dormitorio de cinco estrellas

Hallado en Roses el cadáver de un joven francés desaparecido hace cuatro años

Kim Kardashian se desnuda para despedir su 'reality'

EN OTROS MEDIOS

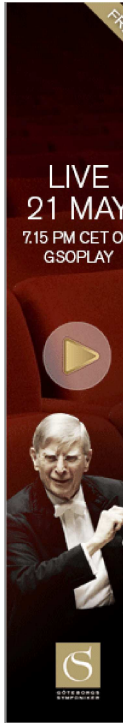
¿Cómo elegir la impresora adecuada? (HP)

A Pablo Iglesias no le gusta la nueva sintonía de Podemos: "No todo lo podemos hacer bien" (EL ECONOMISTA)

El proveedor de crema de Mercadona denuncia una campaña en su contra (EXPANSIÓN)

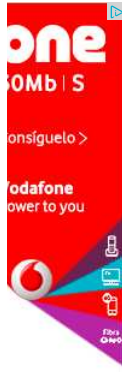
Tres claves para reducir el exceso de colesterol (ALIMENTASONRISAS)

recomendado por

Esta web utiliza 'cookies' propias y de terceros para ofrecerte una mejor experiencia y servicio. Al navegar o utilizar nuestros servicios, aceptas el uso que hacemos de las 'cookies'. Sin embargo, puedes cambiar la configuración de 'cookies' en cualquier momento.

[Acepto](#) [Más información](#)

libra 30 Mb
00min. 1GB
Vodafone TV y
línea móvil Gratis!

ÚLTIMA HORA Retrasos de una en los trenes de Rodalies y regionales por una avería

CRÓNICA

Jan Lisiecki, un nuevo fenómeno del piano

El talento canadiense, de 20 años, conquista el Palau con un exigente programa con obras de Bach, Paderewski, Mendelssohn y Chopin

0 7 0

COMENTARIOS 0

CÉSAR LÓPEZ ROSELL / BARCELONA

MIÉRCOLES, 20 DE MAYO DEL 2015 - 16.04 H

¿De niño prodigio a prodigioso? **Jan Lisiecki** (Calgary, 1995) demostró en su debut en el Palau que, a sus 20 años, tiene gloriosas páginas por escribir. Técnicamente superdotado, este pianista canadiense de padres polacos y con aire de adolescente acreditó que no solo es una de las voces en el instrumento a tener en cuenta en los próximos años, en un momento de grandes apariciones como la del sublime ruso Trifonov, sino que la suya tiene una marcada personalidad propia.

Lisiecki debutó, la noche del martes, en Barcelona, y en agosto lo hará en el Festival de Torroella, con un programa muy exigente con piezas de Bach versionadas por Ferruccio Busoni y la 'Partita número 2' del genio del barroco, obras de Paderewski, el 'Rondo capriccioso' de Mendelssohn y nada menos que la integral de los '12 estudios' de Chopin, recientemente grabados en Deutsche Grammophon. El artista exhibió con ellos su singular destreza en la digitación que ha ido forjando en una carrera que empezó a los 9 años tocando como solista de orquestas.

Quizás no le hacía falta ser tan ambicioso en su idea de mostrar una progresión que ya ha paseado por las mejores salas del planeta y junto a grandes orquestas, pero el imberbe talento lejos de sentirse presionado por el reto mostró una madurez poco común a su edad y una energía, frescura, fantasía y espíritu lúdico que conquistaron a una entregada sala hasta el punto de tener que ofrecer como propina un cautivador 'Nocturno' de Chopin.

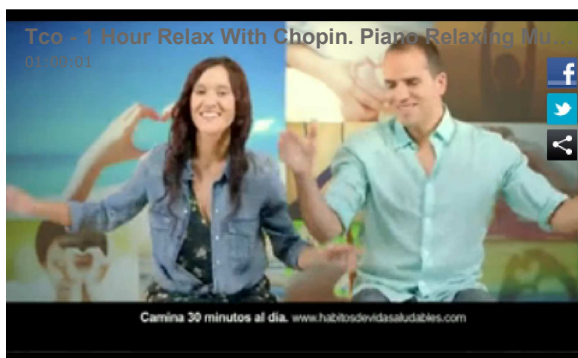
Elegante y minucioso, y sin perder el tiempo en salidas y entradas, Lisiecki despachó el programa con una asombrosa naturalidad, no exenta en Bach de una innecesaria aceleración. Nunca dio la impresión de estar recitando un aprendido discurso musical, sino que siempre mostró la intención de ofrecer una voz personal en la interpretación de las obras, sobre todo en la serie de Chopin. Fenómeno a la vista.

0 7 0

COMENTARIOS 0

MÁS INFORMACIÓN EN VÍDEOS

Videos relacionados con el artículo : Tco - 1 Hour Relax with Chopin. Piano relaxing mi

EN EL PERIÓDICO

Corrupción policial en Nueva York

Matadepera, ciudad dormitorio de cinco estrellas

Hallado en Roses el cadáver de un joven francés desaparecido hace cuatro años

Kim Kardashian se desnuda para despedir su 'reality'

EN OTROS MEDIOS

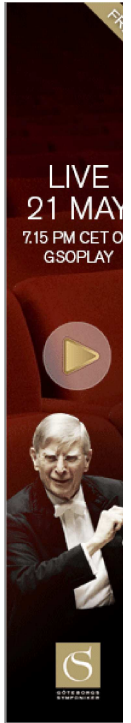
¿Cómo elegir la impresora adecuada? (HP)

A Pablo Iglesias no le gusta la nueva sintonía de Podemos: "No todo lo podemos hacer bien" (EL ECONOMISTA)

El proveedor de crema de Mercadona denuncia una campaña en su contra (EXPANSIÓN)

Tres claves para reducir el exceso de colesterol (ALIMENTASONRISAS)

recomendado por

Amadeu Vives, el fundador de l'Orfeó Català que també va triomfar a Madrid

19 maig, 2015 | [Barcelonins](#), [Insòlit](#) | [Publica un comentari](#)

L'Orfeó Català, una de les institucions musicals catalanes de referència, va ser fundat l'any 1891 per dos joves amics plens d'entusiasme per la música: Lluís Millet i Amadeu Vives. Aquest darrer va decidir, pocs anys més tard, centrar la seva activitat professional en la composició musical i va renunciar a tots els càrrecs que ocupava a l'entitat, quedant només com a soci protector. Aquesta decisió, però, no va trencar ni l'amistat dels dos amics, ni la relació de Vives amb l'Orfeó, per al qual va compondre diverses obres.

Amadeu Vives va néixer a Collbató el 18 de novembre de 1871, fill d'una família de forners. **La seva relació amb la música va començar de ben petit**, amb el seu germà Camil. L'any 1877 va patir una poliomielitis que li va deixar algunes seqüeles físiques. Sembla que **la seva delicada salut va fer que la família acabés traslladant-se a Barcelona**, on va poder fer estudis d'harmonia i composició. **Lluís Millet i Amadeu Vives es van conèixer quan Vives tenia 13 anys** i van començar una amistat que duraria tota la vida i que donaria, entre altres fruits, la fundació de l'[Orfeó Català](#).

Les primeres obres que va compondre Amadeu Vives van ser cançons com *La complanta d'en Guillem*, amb lletra de Milà i Fontanals, que es va estrenar el 31 de juliol de 1892; o *L'emigrant*, estrenada el 8 d'abril de 1894, a partir d'un poema de Mossèn Cinto Verdaguer, que va interpretar en nombroses ocasions un altre gran nom de la música catalana, el tenor Emili Vendrell, i que **ha esdevingut gairebé un himne**. Més tard, **el 29 de maig de 1926 l'Orfeó Català va estrenar *la Balanguera***, un poema del mallorquí Joan Alcover, que s'ha convertit en l'himne de les Illes Balears. En l'obra d'Amadeu Vives destaca el talent dramàtic i la força lírica. Una bona mostra, tot i restar inacabat, n'és el drama líric *Canigó*, amb lletra, també, de Jacint Verdaguer.

Vives va tenir ben clar **des de jove que volia guanyar-se la vida amb la música**, és per això que els primers anys va dedicar-se a compondre música religiosa: misses, rosaris, cànctics, himnes, motets, villancets, etc., segons s'explica a l'exposició "[Amadeu Vives. L'entusiasme i l'èxit](#)", organitzada pel [Centre de Documentació de l'Orfeó Català](#). **A l'edat de vint anys va compondre, també, una missa en fa amb acompanyament d'orquestra** que va ser molt sol·licitada pels mestres de capella de l'època. Durant un temps va viure a Màlaga, on va fer de mestre de capella en un asil i després, un cop retornat a Barcelona, va ocupar el mateix lloc al col·legi Nostra Senyora de Loreto.

L'any 1897 Vives va estrenar l'òpera *Arthús*, **un gran èxit que li va obrir les portes d'aquest gènere** amb què va triomfar àmpliament a Madrid, on també va obtenir molta popularitat a partir de la gran acollida de la sarsuela *Bohemios*, que es va estrenar el 1904 i va ser representada en milers d'ocasions. Entre el gran nombre de sarsueles composades per Vives hi ha títols tan coneguts com *Maruxa* o com *Doña Francisquita*, **considerada una de les seves obres mestres** i l'èxit de la qual va dur-lo a fer una gira per Amèrica.

Entre les obres del compositor **hi ha també algunes peces inèdites** que es conserven al Centre de Documentació de l'Orfeó Català, com *El abanico*, que va compondre per a la cantant Maria Barrientos, però que no es va arribar a estrenar; o un esborrany de *La Santa Espina*, que no va concloure per desavinences amb l'empresari musical i pintor Lluís Graner i que finalment va compondre Enric Morera.

Amadeu Vives també va dictar conferències i és autor de llibres com *Sofia*, de 1923; *L'entusiasme és la sal de l'ànima*, de 1927; o *Julia, ensayos literarios*, un recull d'articles i conferències publicat pòstumament. **Va morir el dia 2 de desembre de 1932 a Madrid**. Segons explica Jaime Torrents en un article publicat a *La Vanguardia*, el 8 de juny de 1971, amb motiu del centenari del compositor, el cos va ser exposat el dia 2 de juny de 1932 a la seu de l'SGAE de Madrid, i el dia 3 **al Palau de la Música, on va rebre l'homenatge de la ciutadania barcelonina**.

Al foyer del Palau de la Música es pot veure, fins al 15 de juliol de 2015, l'exposició "[Amadeu Vives. L'entusiasme i l'èxit](#)", organitzada pel Centre de Documentació de l'Orfeó Català, amb documents originals relacionats amb la vida del compositor.

Les imatges que acompanyen aquest text, que han estat cedides pel Centre de Documentació de l'Orfeó Català i per l'[Arxiu fotogràfic de Barcelona](#), són:

Retrat d'Amadeu Vives, 1900. Autor: Desconegut. Fons fotogràfic del Palau de la Música Catalana. Centre de Documentació de l'Orfeó Català.

Lluís Millet, Francesc Matheu, Joaquim Cabot i Amadeu Vives. Autor: Desconegut. Fons fotogràfic del Palau de la Música Catalana. Centre de Documentació de l'Orfeó Català.

Retrat de grup de l'Orfeó Català davant del Teatre Líric. Barcelona, 4 d'abril de 1897. Autor: Desconegut. Fons fotogràfic del Palau de la Música Catalana. Centre de Documentació de l'Orfeó Català.

Il·lustració d'Amadeu Vives pronunciant una conferència a Mataró. Autor: E. C. Ricart. Col·lecció de premsa. Centre de Documentació de l'Orfeó Català.

Públic assistent a la representació Maruxa al Teatre de Natura. Agost 1915. Autor: Frederic Ballell. Arxiu Fotogràfic de Barcelona.

Twitejar

Envia

Publica un comentari

Els camps necessaris estan marcats amb *.

Nom *

Correu electrònic * (L'adreça electrònica no es publicarà)

Lloc web

Comentari

Envia un comentari

Segueix-nos

[CCOOLleure Educatiu](#)

LleureEducatiu

5 hours ago

@barcelona_cat Això és cinisme pur i dur, si tant us preocupen els infants destineu diners públics i no ho deixeu en mans de la "caritat"

[Fundació Pere Tarrés](#)

Fundperetarres

5 hours ago

@barcelona_cat gràcies pel vostre recolzament!
#Ajudalsacrèixer #bcnesteu <http://t.co/u2nKzrSFLf>

[Barcelona](#)

barcelona_cat

5 hours ago

D'aquí una estona comença la #BDW13 al
@dhub_bcn! @BCD_Barcelona (@ Disseny Hub
Barcelona - @dhub_bcn) <http://t.co/czVJzWnBtk>

FOLLOW ME ON

Les entrades més vistes

[Com enviar queixes, incidències i suggeriments a l'Ajuntament](#)

5 juliol, 2011 | El teu Ajuntament | 74 Comentaris

[Cómo enviar quejas, incidencias y sugerencias al Ayuntamiento](#)

5 juliol, 2011 | Tu Ayuntamiento | 42 Comentaris

[Visitamos la estación fantasma de Gaudí](#)

15 març, 2011 | Insólito | Publica un comentari